

Plánování týlového zabezpečení první útočné operace

V článku „Plánování první útočné operace“ (VM č. 1/70) zabýval se autor plk. gšt. ing. Nečas úlohou frontu ve strategické operaci na válčišti a způsobem plánování útočné frontové operace s ohledem na možné způsoby jejího zahájení.

Cílem tohoto článku není rozbor otázek týlového zabezpečení strategické operace. Pokusím se osvětlit pouze dvě dílčí otázky

- organizaci týlu frontové útočné operace v návaznosti na činnost sousedních frontů,
- plánování týlového zabezpečení frontové operace s ohledem na možné varianty jejího zahájení.

Tak jako činnost každého z frontů zúčastněných na frontové operaci se musí podřizovat jednotnému zámyslu, tak i při rozhodnutí o organizaci týlu frontu nemůžeme ignorovat organizaci týlu frontů sousedních.

Přijmou-li např. dva náčelníci týlu sousedních frontů izolovaně rozhodnutí o vybudování a obsluze frontových příčin silnic, je pravděpodobné, že frontové příčky na styku frontů nebudou na sebe navazovat, což ztíží hlavnímu velení rokádní manévry zásobami a prostředky. Je tedy nutné, aby hlavní velení již při plánování týlového zabezpečení frontových operací uplatnilo svůj vliv na organizaci týlu všech prvosledových frontů.

To se týká nejen organizace silničního zabezpečení, ale i určení směrů obnovy železnic, sladění prostorů rozvinování hlavních prvků frontového týlu, směrů výstavby polního potrubí apod. Taková nutnost není zdůvodněna pouze účelností a vyšší efektivností v činnosti týlů frontů, ale i tím, že zámysl pro-

vedení strategické operace se nezveřejňuje a pouze hlavní velení ozbrojených sil na válčišti zná plán použití strategických raket středního doletu, plánované prostory a dobu zasazení záložního frontu, použití operačně strategických výsadků a další údaje, které podstatně ovlivní činnost pozemních vojsk a tedy i činnost týlu frontů.

Kromě toho, že velení ozbrojeným silám na válčišti slaďuje činnost týlu druhů ozbrojených sil a zejména všech frontů, může ovlivňovat činnost týlu každého z frontů i tím, že má v rukou zálohy sil a prostředků týlového zabezpečení, zejména dopravní letectvo, týlové svazky a útvary k obnově a obsluze komunikací a rovněž zásoby materiálních prostředků. Jejich zasazení v průběhu strategické operace rovněž ovlivní činnost týlu těch frontů, v jejichž pásmu činnosti budou zálohy použity a náčelník týlu příslušného frontu se musí zámyslu hlavního velení podřídit.

Nutné podřizování se týlových funkcionářů frontů zámyslu a rozhodnutí hlavního velení nijak nesnižuje význam a úlohu týlu frontu v zabezpečení frontové útočné operace. Týlové podřizování se je nejen nutné s ohledem na rozvoj prostředků vedení ozbrojeného zápasu, nýbrž i prospěšné k zabezpečení celé strategické operace i každého frontu zvlášť.

Ke způsobu a metodám plánování týlového zabezpečení frontové operace s ohledem na možné varianty jejího zahájení (s použitím nebo bez použití jaderných zbraní) je účelné nejdříve vyjasnit, které faktory ovlivní týlové zabezpečení.

Za předpokladu, že hloubka frontové operace i hloubka bližšího úkolu frontu budou v obou variantách stejné a rozdílná bude doba jejich splnění — bez použití jaderných zbraní bude asi dvojnásobná — bude se podstatně lišit

- celková spotřeba materiálních prostředků,
- podíl jednotlivých druhů materiálů na celkovém množství spotřeby (bez použití JZ vzroste podíl munice),
- množství raněných a profil zranění,
- vzhledem k různým dobám trvání operace bez a s použitím JZ budou jiné časové výchozí údaje o možnostech přísunu materiálních prostředků vojskům, o možnostech obnovy komunikací apod.,
- počet a charakter poškození techniky a objektů (včetně letišť).

To jsou rozhodující podklady ke zpracování plánu týlového zabezpečení vojsk frontu. Z toho je nutné vyvodit závěr, že bude nutné zpracovávat dva plány. Promítnuto do praxe to představuje větší nároky na práci štábu a správ týlu a potřebu více času na zpracování potřebných informací, dokladů a dokumentů. Zejména výchozí informace náčelníka týlu frontu veliteli o zabezpečení operace materiálními prostředky, budou-li výpočty jako dosud prováděny ručně bez použití mechanizace, nemůže být zpracována dříve než za 5–6 hodin od doručení směrnice hlavního velení.

Zpracování ostatních plánovacích dokumentů, včetně plánu organizace týlu na mapě, nebude dělat potíže za předpokladu, že prostory rozvinování hlavních prvků frontového týlu, směry obnovy železnic, rozvinování silniční sítě a polního potrubí budou totožné v obou variantách. Dosavadní zkušenosti ukazují, že takový postup je možný.

Plán organizace týlového zabezpečení frontové útočné operace bude tedy představovat jednu mapu a dvě písemné části (přílohy). Zdá se, že to je optimální varianta plánování zejména tenkrát, podaří-li se už konečně zmechanizovat výpočty spotřeby materiálu, které se až dosud zpracovávaly ručně nebo se pouze odhadovaly na úkor přesnosti.

Plánování týlového zabezpečení frontové útočné operace může mít přirozeně desítky upřesňujících variant, budeme-li uvažovat o možné době přechodu na vedení operace s použitím JZ v průběhu operace, zahájené bez jejich použití.

Domnívám se, že snaha pa takové variabilnosti je zbytečná. Při nedostatku času bude však přesto účelné vypracovat jednu variantu přechodu na použití JZ, a to po splnění bližšího úkolu frontu nebo v jiné fázi operace, kterou určí velitel frontu.

Zkušenosti sovětské moci při budování armády nelze považovat za zkušenosti izolované. Válka zahrnuje všechny druhy všech úseků výstavby. Budování naší armády mohlo přinést úspěšné výsledky jenom proto, že probíhalo v duchu celkové sovětské výstavby, na základě vzájemných třídních vztahů, jež se projevují na každém úseku výstavby.